

8 Φεβρουαρίου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ Φόρων
ΝΟΜΟΥ 4/78 ΩΣ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ

ΡΕΝΟΣ ΒΕΓΚΛΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 14/92)

-
- 5 Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Άρθρο 20(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1991— Προσφυγή χωρίς τήρηση της διαδικασίας του Άρθρου 20(1) είναι πρόωγη — Τα Άρθρα 19 και 47 και η προβλεπόμενη επίδοση Ειδοποίησης Επιβολής Φορολογίας — Λήψη της ειδοποίησης αποτελεί ουσιώδη τύπο της όλης διαδικασίας — Ελλείψει ειδοποίησης δεν ενεργοποιείται το Άρθρο 20(1) αλλά μόνο οι διατάξεις του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος.
- 10 Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Διαδικαστικοί Κανονισμοί του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1962 — Κ. 18 — Παραπομπή στους περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικούς Κανονισμούς — Εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση της Δ.48, θ.4 — Συγκρουόμενες εκατέρωθεν ένορκες δηλώσεις — Πορίσματα της *Vuitton v. Δερμοσάκ Ατδ κ.ά.* —
- 15 Τρόπος αποδείξεως της επίδοσης — Ανάγκη προφορικής μαρτυρίας που δεν ικανοποιήθηκε — Αποδεικτικό βάρος δεν απεισίσθη — Εν πάση περιπτώσει η μόνη δυνατότητα ήταν να στοιχειοθετηθεί κατά τεκμήριο γνώση Κρίση περί μη ικανοποίησης των προϋποθέσεων του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος και του Άρθρου 19 του Νόμου, και στην
- 20 περίπτωση αυτή.

Ο αιτητής ζήτησε με την προσφυγή την ακύρωση των φορολογικών εισοδήματος που του επιβλήθησαν, παρόλο που δεν είχε υπο-

βάλει ένσταση σχετικά με αυτές, επικαλούμενος ότι το μόνο που του επιδόθηκε ως προς τις κρίσιμες φορολογίες ήταν η κλήση δυνάμει του περί Εισπράξης Φόρων Νόμου (Ν. 31/62) για εμφάνιση στο Επαρχιακό Δικαστήριο σχετικά με την έκδοση εντάλματος πωλήσεως μέρους της περιουσίας του. Αντίστοιχη ήταν η προδικαστική ένσταση περί πρόωρης προσφυγής, την οποία ήγειραν οι καθ' ων η αίτηση και η οποία αποτέλεσε το αντικείμενο της απόφασης.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προδικαστική ένσταση, αποφάσισε ότι:

10

1. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι η προσφυγή χωρίς να έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη στο Άρθρο 20(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1991 διαδικασία, είναι απαράδεκτη ως πρόωρη.

15

Τα Άρθρα 19 και 47 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως (Αρ. 2) του 1991 (Αρ. 4/78, 23/78, 41/79, 164/87, 159/88, 196/89, 10/91, 57/91), προβλέπουν για την επίδοση Ειδοποίησης Επιβολής Φορολογίας σε φορολογουμένους.

20

Ο αιτητής πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι δεν έλαβε την ειδοποίηση δυνάμει του Άρθρου 19 και γι' αυτό δεν υποχρεούτο να υποβάλει ένσταση δυνάμει του Άρθρου 20. Το πρώτο ζήτημα που πρέπει να επιλυθεί είναι κατά πόσο η μη λήψη της ειδοποίησης που προβλέπεται από το Άρθρο 19 του Νόμου 4/78 καθιστά ανενεργό το Άρθρο 20 το οποίο κάμνει πρόβλεψη για ένσταση.

25

Πάνω σ' αυτό το ζήτημα υιοθετείται η εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγορου του αιτητή ότι δηλαδή η λήψη της δυνάμει του Άρθρου 19 ειδοποίησης αποτελεί ουσιώδη τύπο της όλης διαδικασίας γιατί ανάμεσα σ' άλλα επιστά την προσοχή του φορολογουμένου επί των δυνάμει του Άρθρου 20 δικαιωμάτων του.

30

Ο αιτητής λέγει ότι δεν έλαβε ειδοποίηση δυνάμει του Άρθρου 19 του Νόμου 4/78 αλλά κλήση δυνάμει του Νόμου 31/62. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν μπορεί να τεθούν σε εφαρμογή οι πρόνοιες του Άρθρου 20 του Νόμου 4/78 αλλά μόνο εκείνες του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος.

35

Το δικαίωμα του αιτητή ήταν να καταχωρίσει προσφυγή μέσα σε 75 μέρες από την ημέρα που είχε λάβει γνώση της φορολογίας με την δυνάμει του Νόμου 31/62 κλήση.

40

2. Το επόμενο ζήτημα που πρέπει να επιλυθεί είναι κατά πόσο ο αιτητής έλαβε γνώση των επιδίκων φορολογιών όπως ισχυρίζονται οι καθ' ων η αίτηση.

5 Πάνω στο ζήτημα αυτό οι θέσεις των δυο πλευρών διίσταντο. Και οι δυο πλευρές συμφώνησαν ότι έπρεπε να στηρίξουν τις αντίστοιχες θέσεις τους με μαρτυρία.

10 Για το λόγο αυτό καταχώρισαν ένορκες δηλώσεις, ανάγνωσή τους δε αποκαλύπτει ότι υπάρχει διάσταση ως προς τα γεγονότα μεταξύ των δύο ενόρκων δηλώσεων στο βαθμό που αναφέρονται στις διάφορες διευθύνσεις του αιτητή.

15 3. Σύμφωνα με τον κανονισμό 18 των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου 1962 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών και εφόσον οι περιστάσεις επιτρέπουν τούτο οι περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικοί Κανονισμοί, "εκτός αν άλλως προβλέπεται εις τον παρόντα Κανονισμόν ή εκτός εάν το Δικαστήριον ή Δικαστής άλλως ήθελεν ορίσει."

20 Στην προκειμένη περίπτωση μπορούν να τύχουν εφαρμογής οι πρόνοιες της Διάταξης 48 Θεσμός 4 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών η οποία έτυχε ερμηνείας στη *Vuitton ν. Δερμοσάκ Ατδ κ.ά.*

25 Στην κρινόμενη περίπτωση το βάρος της απόδειξης της επίδοσης των επιδίκων φορολογιών πέφτει πάνω στους καθ' ων η αίτηση. Έπρεπε να αποδείξουν την επίδοση με τον τρόπο που επεξηγείται στην *Πίτσιακκος ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 C.L.R. 1700 στη σελίδα 1718.

30 Ενόψει δε της διάστασης μεταξύ των ενόρκων δηλώσεων οι καθ' ων η αίτηση έπρεπε να παρουσιάσουν προφορική μαρτυρία για απόδειξη των ισχυρισμών τους, κάτι το οποίο παρέλειψαν να πράξουν. Επομένως δεν έχουν αποσείσει το αποδεικτικό βάρος με το οποίο βαρύνονται, και ακολούθως δεν έχουν αποδείξει την επίδοση των επιδίκων φορολογιών.

40 Ενόψει του πιο πάνω συμπεράσματος του Δικαστηρίου ότι δεν ενεργοποιείται το Άρθρο 20, η προσφυγή δεν είναι πρόωγη και η σχετική προδικαστική ένσταση πρέπει να αποτύχει.

4. Ακόμα και αν εγένετο δεκτό ότι οι επίδικες φορολογίες είχαν επιδοθεί στον αιτητή η σχετική επίδοση θα είχε σαν αποτέλεσμα μό-

νο "constructive notice" ή "presumption of Knowledge" και πάνω σ' αυτό το ζήτημα όχι μόνο το Δικαστήριο συμμερίζεται τις αμφιβολίες του Δικαστή κ. Λοΐζου στην *Πίτσιακκος* (πιο πάνω), στο σχετικό απόσπασμα, αλλά κρίνει ότι δεν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος και του Άρθρου 19 του Νόμου 4/78. 5

5. Μετά από την απόρριψη της προδικαστικής ένστασης το Δικαστήριο θα προχωρήσει να επιληφθεί της ουσίας της προσφυγής. 10

Το θέμα των εξόδων της διαδικασίας αυτής επιφυλάσσεται.

Διαταγή ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Petrolina Ltd. v. Municipal Committee of Famagusta (1971) 3 C.L.R. 420, 15

Pitsiakkos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1700, 20

Pantelidou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 687,

Psatharis a.o. v. Republic (1989) 3 C.L.R. 250,

Μιχαήλ κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1879, 25

Vuitton v. Δερμοσάκ Λτδ και Άλλης (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453.

Προδικαστική ένσταση.

Προδικαστική ένσταση σε προσφυγή για το λόγο ότι η προσφυγή είναι πρόωγη γιατί δεν είχε υποβληθεί προηγουμένως η προβλεπόμενη από το Νόμο ένσταση. 30

Κ. Καλλής, για τον Αιτητή. 35

Α. Δημητριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά την πιο κάτω θεραπεία:- 40

"Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι οι κατωτέρω πράξεις και ή

αποφάσεις των αιτητών οι οποίες επέβαλλαν Φόρο Εισοδήματος στον Αιτητή είναι άκυρες και στερημένες οιοιδήποτε αποτελέσματα.

	<u>Αναφ. Φορολογίας</u>	<u>Ποσό Φόρου</u>	<u>Τόκος</u>	<u>μέχρι 30/4/91</u>
5	798508	-	13.14	συν9%από1/5/91
	808606	415.25	367.45	" 9% " 1/5/91
	818712	275.00	218.63	" 9% " 1/5/91
	828805	395.00	278.48	" 9% " 1/5/91
10	838906	325.00	152.75	" 9% " 1/5/91
	890001	131.00	20.63	" 9% " 1/5/91
	890002	131.00	18.67	" 9% " 1/5/91
	890003	131.00	15.72	" 9% " 1/5/91
	900001	108.00	7.29	" 9% " 1/5/91
15	900003	108.00	1.80	" 9% " 1/5/91
	849011	262.50	66.28	" 9% " 1/5/91
	Έξοδα	<u>2.00</u>		
		<u>£2.391.75</u>		"

- 20 Κατά ή περί την 1/11/1991 επιδόθηκε στον αιτητή δυνάμει του περί Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1962 (Νόμος 31/62) με την οποία εντέλλετο να εμφανισθεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου και να δώσει λόγους γιατί να μην εκδοθεί ένταλμα πωλήσεως μέρους της περιουσίας του για την πληρωμή των ποσών του φόρου εισοδήματος που αναφέρονται πιο πάνω.

- 30 Ο αιτητής πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι για πρώτη φορά πληροφορήθηκε για την επιβολή των πιο πάνω φορολογιών από την επίδοση της κλήσης στην οποία γίνεται αναφορά πιο πάνω. Από την άλλη οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι όλες οι πιο πάνω φορολογίες επιδόθηκαν στον αιτητή νόμιμα και ορθά.

- 35 Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση ηγέρθη προδικαστική ένσταση για το λόγο ότι η προσφυγή είναι πρόωρη γιατί δεν έχει υποβληθεί ένσταση με βάση το άρθρο 20(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1991.

Το άρθρο 20 έχει ως πιο κάτω:-

- 40 20. (1) Παν πρόσωπον το οποίον αμφισβητεί την εις αυτό επιβληθείσαν φορολογίαν, δύναται, δι' εγγράφου ειδοποίησεως ενστάσεως, να αποταθή εις τον Διευθυντήν προς επανεξέτασιν και αναθεώρησιν αυτής αλλά οφείλει όπως ταυτοχρόνως αποστείλη εις τον Διευθυντήν δήλωσιν του
- Ενστάσεις
κατά φορο-
λογίας 5
του 164/87

αντικειμένου του φόρου εάν δεν έχει υποβάλει τοιαύτην, και καταβάλλει τον οφειλόμενον φόρον βάσει ιδικού του υπολογισμού. Η ειδοποίησις αυτή δέον όπως εκθέτη επακριβώς τους λόγους της ενστάσεώς του εις την φορολογίαν, εκτός δε εάν άλλως προβλέπεται εν οιωδήποτε ετέρω νόμω, δέον όπως αυτή δοθή ουχί βραδύτερον του τέλους του μηνός ο οποίος έπεται του μηνός εν τω οποίω η εν τω άρθρω 19 αναφερομένη ειδοποίηση, εδόθη εις το πρόσωπον τούτο:

5

Νοείται ότι, ο Διευθυντής, όταν ικανοποιηθή ότι, λόγω απουσίας εκ της Δημοκρατίας, ασθενείας ή άλλης ευλόγου αιτίας, το αμφισβητούν την φορολογίαν πρόσωπον εκωλύθη του να δώση την ειδοποίησιν ενστάσεως εντός της ρηθείσης προθεσμίας, χορηγεί εύλογον υπό τας περιστάσεις παράτασιν της προθεσμίας ταύτης."

10

15

Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι η προσφυγή χωρίς να έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 20(1) διαδικασία είναι απαράδεκτη ως πρόωγη (βλέπε *Petrolina Ltd. v. The Municipal Committee of Famagusta* (1971) 3 C.L.R. 420 στη σελίδα 425, *Pitsiakkos v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1700 στη σελίδα 1720, *Pantelidou v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 687 στη σελίδα 689, *Psatharis a.o. v. Republic* (1989) 3 C.L.R. 250, *Μιχαήλ κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1879).

20

25

Τα άρθρα 19 και 47 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως (Αρ. 2) του 1991 (Αρ. 4/78, 23/78, 41/79, 164/87, 159/88, 196/89, 10/91, 57/91), προβλέπουν για την επίδοση Ειδοποίησης Επιβολής Φορολογίας σε φορολογουμένους και έχουν ως πιο κάτω:-

30

"Άρθρο 19. Εις έκαστον πρόσωπον, ούτινος το όνομα αναγράφεται εν τοις φορολογικοίς καταλόγοις, επιδίδεται, εντολή του Διευθυντού, είτε διά προσωπικής επιδόσεως είτε διά συστημένης επιστολής, ειδοποίησις απευθυνομένη εις την συνήθη προσωπικήν ή επαγγελματικήν αυτού διαμονήν, δηλούσα το αντικείμενον του φόρου και το ποσόν του πληρωτέου φόρου και επιστώσα την προσοχή αυτού επί των δυνάμει του άρθρου 20 δικαιωμάτων αυτού."

35

40

Άρθρον 47:-

Επίδοσις

Ειδοποιήσεων

47. Αι ειδοποιήσεις επιδίδονται προσώπω τινί είτε διά

προσωπικής επιδόσεως είτε διά συστημένης επιστολής αποστελλομένης εις την τελευταίαν αυτού γνωστήν επαγγελματικήν ή ιδιωτικήν διεύθυνσιν. και εις την τελευταίαν περιπτώσιν αι ειδοποιήσεις λογίζονται επιδοθείσαι εις 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

Ο αιτητής πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι δεν έλαβε την ειδοποίηση δυνάμει του άρθρου 19 και γι' αυτό δεν υποχρεούτο να υποβάλει ένσταση δυνάμει του άρθρου 20.

Το πρώτο ζήτημα που πρέπει να επιλυθεί είναι κατά πόσο η μη λήψη της ειδοποίησης που προβλέπεται από το άρθρο 19 του Νόμου 4/78 καθιστά ανενεργό το άρθρο 20 το οποίο κάμνει πρόβλεψη για ένσταση.

Πάνω σ' αυτό το ζήτημα υιοθετώ την εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγορου του αιτητή ότι δηλαδή η λήψη της δυνάμει του άρθρου 19 ειδοποίησης αποτελεί ουσιώδη τύπο της όλης διαδικασίας γιατί ανάμεσα σ' άλλα επιστά την προσοχή του φορολογουμένου επί των δυνάμει του άρθρου 20 δικαιωμάτων του.

Ο αιτητής λέγει ότι δεν έλαβε ειδοποίηση δυνάμει του άρθρου 19 του Νόμου 4/78 αλλά κλήση δυνάμει του Νόμου 31/62. Αν έτσι έχουν τα πράγματα κατά την κρίση μου δεν μπορεί να τεθούν σε εφαρμογή οι πρόνοιες του άρθρου 20 του Νόμου 4/78 αλλά μόνο εκείνες του Αρθρου 146.1 του Συντάγματος.

Το δικαίωμα του αιτητή ήταν να καταχωρίσει προσφυγή μέσα σε 75 μέρες από την ημέρα που είχε λάβει γνώση της φορολογίας με την δυνάμει του Νόμου 31/62 κλήση.

Το επόμενο ζήτημα που πρέπει να επιλυθεί είναι κατά πόσο ο αιτητής έλαβε γνώση των επιδικών φορολογιών όπως ισχυρίζονται οι καθ' ων η αίτηση.

Πάνω στο ζήτημα αυτό οι θέσεις των δυο πλευρών διίσταντο. Και οι δυο πλευρές συμφώνησαν ότι έπρεπε να στηρίξουν τις

αντίστοιχες θέσεις τους με μαρτυρία.

Για το λόγο αυτό καταχώρισαν ένορκες δηλώσεις, ανάγνωση τους δε αποκαλύπτει ότι υπάρχει διάσταση ως προς τα γεγονότα μεταξύ των δυο ενόρκων δηλώσεων στο βαθμό που αναφέρονται στις διάφορες διευθύνσεις του αιτητή.

5

Σύμφωνα με τον κανονισμό 18 των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου 1962 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών και εφόσον οι περιστάσεις επιτρέπουν τούτο οι περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικοί Κανονισμοί, "εκτός αν άλλως προβλέπεται εις τον παρόντα Κανονισμόν ή εκτός εάν το Δικαστήριον ή Δικαστής άλλως ήθελεν ορίσει."

10

Έχω τη γνώμη ότι στην προκειμένη περίπτωση μπορούν να τύχουν εφαρμογής οι πρόνοιες της Διάταξης 48 θεσμός 4 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών η οποία έτυχε της παρακάτω ερμηνείας στη *Vuitton v. Δερμοσάκ κ.ά.* (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453.

15

20

"Εφόσον αμφισβητούνται τα γεγονότα τα οποία στοιχειοθετούν την αίτηση, επιβάλλεται η απόδειξη τους από το διάδικο ο οποίος φέρει το βάρος της απόδειξης, όπως ορίζεται στη Δ.48, θ.4. Το αποδεικτικό μέσο, όπως και σε κάθε άλλη περίπτωση που δε γίνεται πρόνοια περί του αντιθέτου, είναι η προφορική μαρτυρία, όπως αποφασίστηκε στην *Krashias Shoe Factory Limited, also trading as "K" Shoes v. Adidas Sportschuhfabriken Adi Dassler KG* (1989) 3 Α.Α.Δ. 750. Η μαρτυρία η οποία προσάγεται, πρέπει να είναι αποδεκτή βάσει του δικαίου της απόδειξης. Δεν περιορίζονται όμως οι μάρτυρες οι οποίοι μπορεί να κληθούν για να αποδείξουν τα αμφισβητούμενα γεγονότα σ' εκείνο ή εκείνους που κατέθεσαν ένορκη δήλωση. Μόνο μαρτυρία παραδεκτή κατά τους κανόνες της απόδειξης μπορεί να θεμελιώσει τα αμφισβητούμενα γεγονότα για την παροχή ενδιάμεσης θεραπείας [η απόφαση στη *Stylianou v. Stylianou* (1988) 1 C.L.R. 520 κατατείνει προς την ίδια κατεύθυνση όπως και η *Krashias* ως προς την ερμηνεία της Δ.48, θ.4]."

25

30

35

Στην κρινόμενη περίπτωση το βάρος της απόδειξης της επίδοσης των επιδίκων φορολογιών πέφτει πάνω στους καθ' ων η αίτηση. Έπρεπε να αποδείξουν την επίδοση με τον τρόπο που επεξηγείται στην *Πίτσιακκος v. Δημοκρατίας* (1985) 3 C.L.R. 1700 στη σελίδα 1718.

40

5 "That the service of a notice under s.42 is proved if the letter containing the notice is sent (a) by registered post, (b) it is correctly addressed to either the addressee's business or private address and, in view of the practice of the postal authorities in Cyprus as disclosed by the evidence, (c) the register slip notifying the addressee that the letter awaits collection at the post office is left at his address."

10 Ενόψει δε της διάστασης μεταξύ των ενόρκων δηλώσεων οι καθ' ων η αίτηση έπρεπε να παρουσιάσουν προφορική μαρτυρία για απόδειξη των ισχυρισμών τους, κάτι το οποίο παρέλειψαν να πράξουν. Επομένως δεν έχουν αποδείξει το αποδεικτικό βάρος με το οποίο βαρύνονται και ακολούθως δεν έχουν αποδείξει την επίδοση των επιδικίων φορολογιών.

15 Ενόψει του πιο πάνω συμπεράσματός μου ότι δεν ενεργοποιείται το άρθρο 20 η προσφυγή δεν είναι πρόωγη και η σχετική προδικαστική ένσταση πρέπει να αποτύχει.

20 Ακόμα και αν εγένετο δεκτό ότι οι επίδικες φορολογίες είχαν επιδοθεί στον αιτητή η σχετική επίδοση θα είχε σαν αποτέλεσμα μόνο "constructive notice" ή "presumption of knowledge" και πάνω σ' αυτό το ζήτημα όχι μόνο συμμερίζομαι τις αμφιβολίες του Δικαστή κ. Λοΐζου στην *Πίτσιακκος* (πιο πάνω), στο απόσπασμα που ακολουθεί, αλλά κρίνω ότι δεν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 146.3 του Συντάγματος και του άρθρου 19 του Νόμου 4/78.

30 "But, having said this, I must also add that the position would have been different if it were satisfactorily proved that the register slip had come to the knowledge of the applicant and he had deliberately abstained from collecting the letter because it would then mean that he had access to the information and the means of knowledge and had by his deliberate act avoided to obtain it."

40 "But, nevertheless, it is, to say the least, doubtful whether even in cases where all the ingredients of the section are ostensibly satisfied, constructive notice or presumption of knowledge- because this is what it amounts to- can be said to satisfy the provisions of Article 146.3 where, as in the present case, it is an undisputed fact that the letter did not come to the knowledge of the applicant."

Μετά από την απόρριψη της προδικαστικής ένστασης το Δικαστήριο θα προχωρήσει να επιληφθεί της ουσίας της προσφυγής.

Η προσφυγή ορίζεται για οδηγίες στις 16/3/1995.

5

Το θέμα των εξόδων της διαδικασίας αυτής επιφυλάσσεται.

Διαταγή ως ανωτέρω.